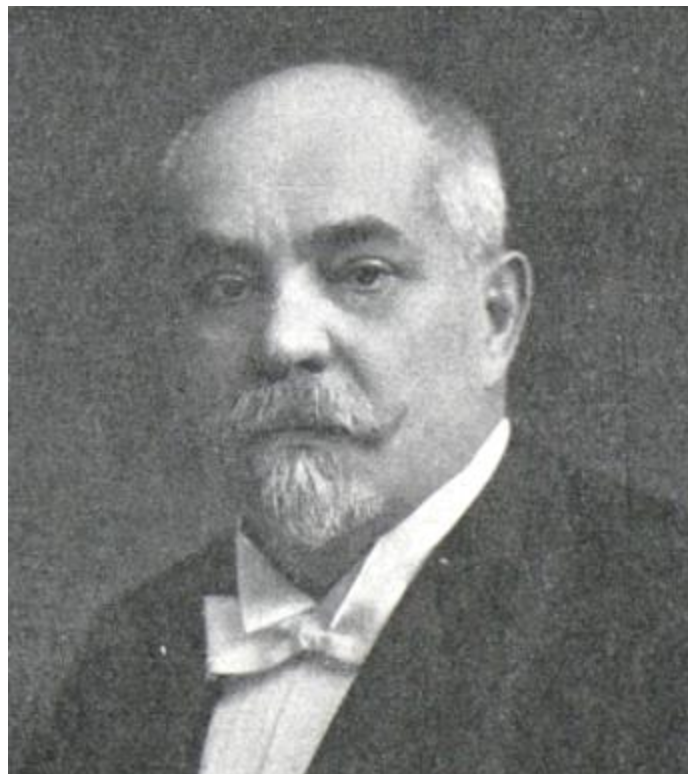

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na

květen 2024

Vratislav Pasovský

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Bayer, František, PhDr. - ředitel gymnázia

* 15. 05. 1854 - Mšené (okr. Litoměřice)
+ 05. 04. 1936 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Písek, Tábor, Praha, Domažlice

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1967-1970, s. 11. Praha: SK ČSR, 1967. Věstník čes. prof., 34, 1935/36, s. 300., Vesmír, roč. 14, 1935/36, č. 9/10, s. 252., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo František Bayer (zoolog).

Anotace: Absolvent Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Středoškolský profesor, paleontolog a ornitolog. Také znám jako autor odborných publikací a překladatel, přispíval do Ottova slovníku naučného. Učil například na reálném gymnáziu v Domažlicích.
- 170. výr. narození

Beneš, Jaroslav - lékárník

* 05. 05. 1914 - Smědčice (okr. Rokycany)
+ 30. 03. 2003 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Odešel náš zasloužilý spoluobčan. Zpravodaj Horšovského Týna, 2003, červen, č. 6, s. 10.

Anotace: Narodil se na okraji rokycanského okresu v obci Smědčice. Po studiu rokycanského gymnázia studoval na Univerzitě Karlově v Praze. Odbornou praxi vykonával nejprve v Rokycanech, poté v Roudnici nad Labem. V roce 1945 přišel do H. Týna a s platností od 1. srpna 1945 byl jmenován Zemským národním výborem v Praze městským lékárníkem. Jako první poválečný lékárník vedl městskou lékárnou déle než 31 let. Přispíval do odborných časopisů Farmaceutický obzor, Sborník příspěvků k dějinám farmacie, Lékárenské aktuality. Nejceněnější prací je rukopisný sborník z roku 1981 Z historie lékáren na Domažlicku.
- 110. výr. narození

Bozděch, Jan - hospodářský správce

* 20. 05. 1894 - Kanice (okr. Domažlice)
+ 08. 04. 1943 - Osvětim (Polsko)

Místa působení: Třebnice u Sedlčan (okr. Příbram), Osvětim (Polsko)

Literatura: Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Pamětní kniha obce Kanice 1927-1950 na internetových stránkách projektu Porta fontium, s. 83.

Anotace: Rodák z obce Kanice na Domažlicku, pocházel z domu čp. 36. Zaměstnán jako hospodářský správce v Třebnici u Sedlčan. Zahynul na začátku dubna roku 1943 v Osvětimi, kde byl nasazen v sirných dolech koncentračního tábora. - 130. výr. narození

Danihelka, František, pplk. - hudebník

* 17. 05. 1947 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 10. 05. 2014

Místa působení: Poběžovice (okr. Domažlice), Domažlice, Praha

Literatura: Svačina, R.: Dudáci a dudácké muziky na Chodsku., Vlastní životopis., (vor): Mladý padesátník František Danihelka. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 29. 07., č. 175, s. 13., Vondráčková, M.: Chodští muzikanti prožívají smutek. Dostupné online na webu ČRo Plzeň., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka.

Anotace: Vyrůstal v Klenčí, kde jako chlapec vstoupil do místního národopisného souboru. S ním dosáhl úspěchu jako vypravěč chodských poudaček. U dudáka Bohumila Krause získal základy hry na dudy. V roce 1972 se stal důstojníkem Pohraniční stráže a v Poběžovicích založil dudáckou muziku PS, která se zúčastňovala četných národopisných slavností po celé republice. Pravidelně vystupoval jako dudák i vypravěč na Chodských slavnostech. V profesní kariéře dosáhl hodnosti podplukovníka a funkce šéfa kultury PS. Dálkově vystudoval FF Univerzity Karlovy, obor teorie kultury. V roce 1992 přešel do civilu a stal se učitelem na ZŠ ve Zbraslavi, o deset let později pak odešel do důchodu. Pozn.: V textu článku Chodští muzikanti prožívají smutek je uvedeno místo narození Klenčí pod Čerchovem. - 10. výr. úmrtí

Douba, Viktor - fotograf

* 12. 10. 1907 - Postřekov (okr. Domažlice)
+ 14. 05. 1979 - Rokycany (okr. Rokycany)

Místa působení: Kdyně, Horšovský Týn (vše okr. Domažlice), Plzeň

Literatura: Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 65. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: Jeho dědeček Ondřej Schweiner, učitel v Postřekově, byl známý národopisný pracovník. Otec Josef Douba vystudoval pražskou malířskou akademii a působil jako malíř a kreslíř v řadě časopisů. Viktor Douba po absolvování domažlického gymnázia studoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy, ale právní praxi záhy opustil. V té době už se naplno věnoval své zálibě - fotografii. Úspěšně zveřejňoval své práce v časopisech (hlavní cena v soutěži týdeníku Ahoj z r. 1937). Významná byla i účast na sborníku fotografií historických památek Naše vlast v obrazech z r. 1948. V letech 1941-1943 se fotografickému oboru vyučil a pracoval v ateliéru ve Kdyni. Od roku 1946 působil v H. Týně zprvu samostatně, později jako člen družstva Fotografia až do r. 1963. Od roku 1964 pracoval v Plzni jako dokumentátor Krajského střediska památkové péče a ochrany přírody. Ve své fotografické práci se zajímal především o reportážní fotografie Henri Cartiera-Bressona. - 45. výr. úmrtí

Eymer, Václav - vládní rada

* 11. 05. 1854 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)
+ 21. 08. 1908 - Litoměřice (okr. Litoměřice)

Místa působení: Stříbro (okr. Tachov), České Budějovice, Litoměřice, Praha

Literatura: (aks): Rodák Václav Eymer. Domažlicko, roč. 4, 1994, 19. 05., č. 20, s. 6., Holý, J. P.: Profesor Wenzl Eymer z Horšovského Týna. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 28. 05., č. 123, s. 18., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 38. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: Narodil se v Horšovském Týně čp. 70 v rodině hodináře Franze Eymera. Absolvoval piaristické gymnázium v Plzni, filozofickou fakultu v Praze. Roku 1877 složil státní učitelskou zkoušku ze stenografie a o rok později z klasické filozofie. V letech 1873-1879 zastával funkci ředitele Stenografického úřadu při sněmovně v Praze, poté působil jako profesor na gymnáziích ve Stříbře, Praze, Českých Budějovicích a Litoměřicích. V roce 1901 se stal ředitelem litoměřického německého státního gymnázia. Dosáhl titulu vládního rady. Zajímal se také o starověk, archeologii a další humanitní vědní disciplíny.

- 170. výr. narození

Grossmannová-Brodská, Ludmila - spisovatelka

* 24. 05. 1859 - Netvořice (okr. Benešov)
+ 02. 04. 1935 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Chodsko

Literatura: (jph): Čerpala z Domažlicka. Pravda, roč. 70, 1989, 18. 11., č. 272, příloha, s. 8., On-line katalog Městské knihovny v Praze, heslo Ludmila Grossmannová-Brodská.

Anotace: Učitelka, spisovatelka a překladatelka z angličtiny a španělštiny. Náměty literárních děl čerpala například i na Chodsku. Také známa pod pseudonymy Ludmila Šípková, Zdenka Brodská, L. G. nebo Zásmucká. Činná i jako pracovnice ženského hnutí. - 165. výr. narození

Halík, Jan - purkmistr

* 13. 04. 1817 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 24. 05. 1894 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Představitelé města Domažlic, s. 1., Hana, O.: Domažlický purkmistr Jan Halík. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 28. 05., č. 123, s. 18.

Anotace: Měšťan, mistr jirchářský a majitel domu č. 56 na hlavním domažlickém náměstí. Syn Jana Halíka, měšťana a mistra řeznického a Josefý, rozené Tischlerové. Úřad zastával po čtyři volební období od 14. listopadu 1877, kdy jej převzal po Josefu Kreslovi, do 16. dubna 1889. Jeho nástupcem se stal Petr Hana. Pohřben do hrobu na dnes již zrušeném hřbitově u sv. Jana Nepomuckého na Týnském Předměstí. - 130. výr. úmrtí

Hána, Jaroslav - podnikatel

* 24. 05. 1949 - Meclov (okr. Domažlice)

Místa působení: Meclov (okr. Domažlice)

Literatura: Cibulková, M.: Manažer roku 2011 začínal jako velitel silážní jámy. Domažlický deník, roč. 21, 2012, 16. 06., č. 141, s. 3., fot.

Anotace: Ředitel a předseda představenstva Meclovské zemědělské, a. s., zasvětil život rodnému Meclovu a zemědělství. Jeho schopnosti dokládá ocenění Manažer roku 2011. Chodil zde do základní školy až do 5. třídy, od 6. do 9. třídy pak do Horšovského Týna. Tam byl i další čtyři roky na střední zemědělské technické škole a od roku 1968 pět let studoval zootechnický obor na vysoké škole v Českých Budějovicích, která patřila pod Vysokou školu zemědělskou v Praze. Pak byl na vojně v Mariánských Lázních. V roce 1988 byl zvolen předsedou JZD Meclov, které později změnilo název na ZD Meclov, roku 1996 se stalo akciovou společností. - 75. výr. narození

Hůrka, Karel, prof., RNDr. - entomolog

* 02. 06. 1931 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 25. 05. 2004 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Český bibliografický slovník. P., Academia 1992., Hana, O.: Doplnky Kalendária 2006., Internetové stránky katedry zoologie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy.

Anotace: Profesor entomologie a vedoucí katedry zoologie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy. Autor řady vědeckých prací, z nichž některé se týkají Domažlicka a také několika knih. Bratr zoologa a odborného publicisty Lud'ka Hůrky. - 20. výr. úmrtí

Kaplický, Augustin P. - kněz

* 23. 05. 1854 - Vlašim (okr. Benešov)

+ 14. 02. 1918 - Hadrava (okr. Klatovy)

Místa působení: Loučim (okr. Domažlice), Písek, Klatovy

Literatura: Otto, J.: Ottův slovník naučný. 28. svazek, s. 740. P., J. Otto, 1909., Památník národního písemnictví - Literární archiv.

Anotace: Studoval gymnázium v Písku a Klatovech, bohosloví v Českých Budějovicích a v roce 1877 byl vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan v Loučimi a stal se farářem ve Zhůří u Hartmanic. Napsal životopis Rudolfa Mayera a básně v časopise Svatobor. Přispíval do Šumavanu a Posla ze Sušice pod pseudonymem Jaromír Chod. Uveřejnil též básně ve Zlaté Praze a Vlasti a složil scénickou báseň Andělé života (Praha, 1889). Pohřben je na hřbitově v Loučimi vedle hrobu R. Mayera. - 170. výr. narození

Komárek, Julius - lesmistr

* 07. 09. 1844 - Jáchymov (okr. Karlovy Vary)
+ 06. 05. 1919 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Železná Ruda (okr. Klatovy), Kdyně (okr. Domažlice)

Literatura: Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 92. P., MMM 1997.

Anotace: Absolvoval lesnický ústav v Marianbrunnu. Jako lesník působil na různých velkostatech, v roce 1876 přišel do Železné Rudy. Podařilo se mu na Železnorudsku a Domažlicku obnovit lesní porosty po dřívějších kalamitách. Roku 1896 se stal lesmistrem v Bystřici nad Úhlavou a byla mu povolena funkce lesníka domažlického okresu. Autor publikace o Šumavě. - *105. výr. úmrtí*

Kralovec, Jan O. - spisovatel

* 03. 05. 1874 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 19. 10. 1927 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Kolín, Praha, Paříž (Francie), Nizozemí

Literatura: Holý, J. P.: Přátelé významných osobností - 10. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 09. 01., č. 7, s. 12., Lexikon české literatury. 1. vyd., díl 2. Praha: Academia, 1993, s. 922.

Anotace: Narozen v Domažlicích, absolvent gymnázia v Kolíně. Mezi roky 1897 až 1905 působil v zahraničí, následně kratší dobu redaktorem Mladoboleslavských listů. Překládal francouzskou a německou literaturu, také znám jako autor románů a divadelních her. - *150. výr. narození*

Lounský z Tieffenthalu, Sebastian P. - děkan

* 16. 11. 1722 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 29. 05. 1799 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Vikariát Domažlice, s. 1. Strojopis., Strér, B.: Erbovní rodiny v Domažlicích, s. 15 a 17. Domažlice, 1937., Schnabl, A.: Kniha pamětihodných příhod královského města Domažlic 1631-1859, s. 21 a 30. Domažlice, 2013., Matriční záznam o narození a úmrtí na internetových stránkách projektu Porta fontium., Petrašovský, A.: Kostelní zdi vyprávějí, s. 33-34. Radonice: Domažlický dějepis, z.s., 2019.

Anotace: Potomek významného domažlického rodu Lounských z Tieffenthalu, který se ve městě připomíná již na konci 16. století. Ordinován v červenci roku 1747 v Praze. Jako děkan v Domažlicích působil od podzimu 1763 do května 1799, kdy umírá. Na začátku 70. let 18. století se musel vypořádat s morovou epidemií, která postihla také Domažlice. Denně se kvůli nákaze a hladomoru uskutečňovalo až deset pohřbů a kapacita hřbitovů brzy přestala dostačovat. V již klidnějších dobách (1775) proběhlo vysvěcení nového poutního kostela sv. Vavřince na Veselé hoře, který nahradil starší zchátralou kapli. Sebastian Lounský z Tieffenthalu zemřel v květnu 1799, slavnostně pohřben byl v rodném městě na hřbitově U Svatých. - 225. výr. úmrtí

Macková, Anna - malířka

* 13. 04. 1887 - Studeňany (okr. Jičín)

+ 04. 05. 1969 - Nová Paka (okr. Jičín)

Místa působení: Domažlice, Praha

Literatura: Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 3, s. 54. P., Rudolf Ryšavý 1950., Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1967-1970, s. 125. P., SK ČSR 1970.

Anotace: Malířka a grafička v Praze-Vršovicích. Studovala na všeobecné škole kreslení a dále malování pro dámy na Umělecko-průmyslové škole v Praze. Grafice se učila soukromě. Vydala řadu cyklů barevných dřevorytů. Mimo jiné i cyklus Domažlice a z Českých krajů. Její technika barevného dřevorytu má mnoho společného s Josefem Váchalem, se kterým se seznámila na počátku 30. let a po jehož boku pak prožila další život. V roce 1940 se s ním přestěhovala do svého rodiště. - 55. výr. úmrtí

Masopust, Tomáš P. - farář

* 26. 05. 1829 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 11. 02. 1897 - Poleň (okr. Klatovy)

Místa působení: Koloveč (okr. Domažlice), Švihov (okr. Klatovy), Poleň (okr. Klatovy)
Literatura: Holý, J. P.: Věrně šel ve stopách svého učitele. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 24. 03., č. 70, s. 12.

Anotace: Naroděn v měšťanské koželužské rodině na Dolejším Předměstí. Byl žákem S. Blättenbauera, který jej připravil ke studiu na klatovském gymnáziu. Po maturitě pokračoval ve studiu v českobudějovickém semináři, tam byl vysvěcen roku 1854. Jako kaplan působil ve Velešíně, ve Švihově a v Kolovči, kde vydal v letech 1858, 1860 a 1868 sbírku církevních písní Kancionálek. Jeho kázání vycházela v časopise Cyril. Jako farář působil v šumavské Poleni, kde se stal čestným občanem. Prasynovcem byl spisovatel J. Masopust. - 195. výr. narození

Odhalení pamětní desky anglickému králi Eduardovi VII. (Horšovský Týn, 20. 05. 2004)

- 20. 05. 2004 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Lochmanová, Z.: Deska připomíná návštěvu anglického krále. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 22. 05., č. 119, s. 9.

Anotace: U hlavního vstupu do horšovskotýnského zámku nalezneme na zdi umístěnou bronzovou pamětní desku upomínající na návštěvy anglického krále Eduarda VII. Deska byla slavnostně odhalena dne 20. května 2004 při příležitosti 100. výročí návštěvy města anglickým králem, ten do Horšovského Týna zavítal ještě v letech 1906, 1907 a 1908. Účelem jeho zdejších zastávek byly zejména vyhlášené hony v nedaleké horšovské a podrážnické oboře, které pořádal kníže Karel Jan Trauttmansdorff. - 20. výr. události

Odhalení pamětní desky prezidentu Tomáši Garrigu Masarykovi (Domažlice, 24. 05. 1934)

- 24. 05. 1934 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Hana, O.: Pamětní deska T. G. Masarykovi. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 31. 05., č. 125, s. 12., Hana, O.: Pamětní deska T. G. Masarykovi. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 23. 10., č. 247, s. 19.

Anotace: Pamětní deska byla odhalena na tehdejší hotelu Šumava ve Fastrově ulici čp. 148. Slavnostním řečníkem byl Ladislav Horák z Prahy, tvůrcem díla firma Františka Anýže rovněž z Prahy. Obsahovala nápis: "V této budově odpovídal v letech 1891-1893 svému voličstvu prof. dr. T. G. Masaryk jako poslanec po prvé vyslaný do říšské rady ve Vídni, zahajuje tak svou politickou činnost, vyvrcholenu v r. 1918 osvobozením národa a obnovením samostatnosti jeho v republice československé. Pro věčnou paměť." Po jejím odstranění v roce 1953 z ní byla zhotovena pamětní deska Juliu Fučíkovi, která byla umístěna na domě č. 50 na náměstí. Při znovuodhalení v roce 1991 byla pamětní deska zhotovena se stejným textem a umístěna na původní místo. Její odhalení provedl Rudolf Svačina.
- 90. výr. události

Odvody, Antonín - učitel

* 27. 05. 1884 - Osvračín (okr. Domažlice)

+ 25. 06. 1984 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Postřekov, Havlovice, Újezd (vše okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: Zpravodaj AS Domažlice, 1984, č. 5, s. 4., Hana, J.: Za Antonínem Odvodým. In: Z Chodského hradu 1984, s. 31-33. Domažlice: MCH, 1984., Antonín Odvody se dožívá 95 let. In: Z Chodského hradu 1979, s. 46. Domažlice: MCH, 1979., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 60. Plzeň: SVK, 1998., Vorlíček, J.: Dvě výročí A. Odvodyho. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 26. 05., č. 121, s. 16.

Anotace: Pocházel z početné rodiny v Osvračíně. Vystudoval v Plzni. Jako učitel působil v Postřekově, Havlovicích, Újezdě a na obou školách v Domažlicích. Nejdéle na "dívčí"- od roku 1927 do roku 1939. Za 1. světové války bojoval jako pětatřicátník v Haliči, za okupace byl zatčen v souvislosti se Smudkovou aférou, pro pokročilejší věk byl propuštěn. Jako dobrovolný pracovník doplňkové knihovny domažlického okresu rozesílal soubory knih vesnickým knihovnám. Dlouhá léta byl pokladníkem muzejního kuratoria. Spolu se správcem muzea A. Procházkou, malířem J. Paroubkem a učitelem P. Holým se ve 30. letech podílel na zpřístupnění muzejních sbírek veřejnosti. Po válce se věnoval zahrádce a včelám. Poslední léta života prožil u dcery v Praze. Pozn.: Podle J. Vorlíčka zemřel v Oselcích u Přeštic. - 140. výr. narození

Odvoďy, Vladimír, Ing. - odbojář

* 05. 05. 1919 - Havlovice (okr. Domařlice)

+ 01. 11. 1999 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domařlice, Flossenbürg (Německo), Praha

Literatura: Paroubková, J.: Zemřel ing. Vladimír Odvoďy. Domařlický deník, roč. 8, 1999, 10. 11., č. 262, s. 15.

Anotace: Narodil se v Havlovicech, kde učil jeho otec Antonín Odvoďy na tehdejší škole. Mládí prožil v Domařlicích, kde absolvoval gymnázium a byl zapojen do junáckého oddílu. Po maturitě začal studovat v Praze strojní inženýrství. Události spojené s roky 1938 a 1939 jej vedly ke složení slibu věrnosti vlasti do rukou vůdce skautů Karla Mathese. Po Smudkově aféře byl mezi 150 domařlickými muži odvečenými do koncentračního tábora Flossenbürg. Po svém propuštění 18. března 1943 bojoval proti nacismu dál. Dne 6. června 1944, tj. v den invaze v Normandii, složil již podruhé přísahu věrnosti vlasti, tentokrát do rukou nadporučíka Jana Havla a poručíka Josefa Fahrnera. Tito byli pověřeni ústředím Rady tři vybudovat v jihozápadních Čechách ilegální organizaci R 3-Gama, v Domařlicích po koni Karla Šteiner-Veselého zvanou Niva. Její štáb se sídlem v Domařlicích měl dvacet členů, mezi nimiž bylo 18 junáků. Po válce byl za odbojovou činnost dekorován stříbrným stupněm junáckého kříže Za vlast 1939-1945, Československým válečným křížem 1939-1945 a československou medailí Za zásluhy druhého stupně. Po osvobození dostudoval strojní inženýrství a zůstal v Praze jako vědecký pracovník Výzkumného ústavu obráběcích strojů a obrábění. V roce 1950 se oženil s Libuší Petrákovou, sestrou spoluvězně Jiřího. Byl činný ve Svazu bojovníků za svobodu. Autor publikace KT Flossenbürg - tábor domařlických. V ní mimo popsání života v lágru uvedl úplný seznam zatčených spoluobčanů a data jejich návratu. - 105. výr. narození

Pasovský, Vratislav - architekt

* 1854 - Kostelec nad Orlicí (okr. Rychnov nad Kněžnou)
+ 24. 05. 1924 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Tannaberg u Všerub (zaniklá vesnice, okr. Domažlice), Čerchov (okr. Domažlice), Postřekov (okr. Domažlice), Praha

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 248. P., R. Ryšavý 1950., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 5. Plzeň: SVK, 1998., Vorlíček, J.: Pasovský se zasloužil o rozvoj turistiky. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 27. 05., č. 122, s. 16., Sborník Klubu českých turistů, s. 13. P., 1998.

Anotace: Pocházel ze staré stavitelské rodiny, studoval ve Vídni a v Praze, kde se pak usadil. Vystavěl řadu veřejných budov, zejména škol v Praze i mimo ni. Dostal množství ocenění za projekty staveb v Bosně-Hercegovině. Člen pražského obecního zastupitelstva, kde působil přes 20 let. Jako stavební inspektor se podílel např. na pomníku Palackého, na Obecním domě, na Mánesově mostě i na systému pražské kanalizace. V roce 1901 byl proto jmenován císařským a královským stavebním radou. Zabýval se studiem českých stavitelských památek. Restauroval kostel sv. Anny na Tannabergu u Všerub a starobylý chodský kostel U Svatých v Domažlicích. Je také autorem četných turistických staveb, např. chýše na Čerchově, která je nazývána Pasovského chýše nebo lanové dráhy a rozhledny na Petříně. Jeho odborné technické články jsou uveřejněny ve Zprávách spolku architektů a inženýrů v Království Českém. Jmenován čestným občanem Starého Postřekova. V roce 1903 jmenován čestným členem domažlického Klubu českých turistů. - 100. výr. úmrtí

Pivoňka, Josef - strojník

* 09. 10. 1896 - Újezd (okr. Domažlice)
+ 16. 05. 1944 - Natzweiler II (koncentrační tábor, Francie)

Místa působení: Domažlice, Terezín (okr. Litoměřice), Dachau (Německo), Natzweiler II (Francie)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Polizeigeängnis Theresienstadt 1940-1945 na stránkách Památníku Terezín., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Strojník a topič městské elektrárny v Domažlicích. Zatčen 23. června 1943, v srpnu téhož roku předán do věznice gestapa v Terezíně. V polovině března 1944 transportován do koncentračního tábora v Dachau, zahynul v nacistickém koncentračním a pokusném táboře Natzweiler II. - 80. výr. úmrtí

Položení základního kamene Kurzovy věže (Čerchov, 23. 05. 1904)

- 23. 05. 1904 - Čerchov (okr. Domažlice)

Literatura: Kohout, J.: O historii Kurzovy věže. Domažlický deník, 1997, 10. 09., č. 212, s. 14., Lásková, J.: 110 let od postavení Kurzovy věže. Domažlický zpravodaj, roč. 36, 2014, květen, č. 5, s. 10.

Anotace: Původně stávala na vrcholu nejvyšší hory Českého lesa dřevěná rozhledna, ta však již svému účelu nedostačovala. Domažličtí turisté se proto rozhodli pro výstavbu nové, tentokrát kamenné. K slavnostnímu položení základního kamene budoucí Kurzovy věže došlo 23. května 1904, stavba 25 metrů vysoké rozhledny byla financována ze sbírek prováděných již od roku 1902. Slavnostní předání věže veřejnosti bylo uskutečněno 16. července 1905. - 120. výr. události

Popel z Lobkovic, Kryštof - šlechtic

* 1549

+ 25. 05. 1609

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. Plzeň: Ševčík, 2005, s. 168.

Anotace: Starší syn Jana mladšího z Lobkovic (z jeho prvního manželství s Annou z Bibrštejna), po jehož smrti zdědil roku 1570 Horšovský Týn i další západočeské statky. Vzdělání získal na univerzitě v Bologni. Pokračoval v dostavbě horšovskotýnského zámku a zřídil renesanční zámeckou zahradu, ve které byl postaven letohrádek. Roku 1584 dal vystavět osmihrannou loretu, pravděpodobně první v Čechách. - 415. výr. úmrtí

Prášil, Maxmilián Vojtěch - lékárník

* 02. 05. 1779 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 24. 06. 1818 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Novák, J.: Mezi domažlickými Prášily byli dva významní lékaři. *Facultas Nostra*, 2010, č. 97, s. 12-13., *Rod Prášilů v domažlické lékárně*, dostupné online.

Anotace: Potomek měšťanského rodu Prášilů, jejich vícegeneračním zaměstnáním bylo punčochářství. Po odborných studiích v Praze a ve Vídni se stal prvním studovaným a státem zkušným lékárníkem v Domažlicích. Proslul ve městě i na Chodsku svými účinnými rostlinnými i minerálními lektvary "proti veškerým nemocem a nanicovatostem". Byl ženat s Barborou Matzovou ze Štáhlav, dcerou valdštejnského ředitele panství. Od něho se odvíjí významná větev domažlických lékárníků Prášilů, Schnablů a Lichtenbergů. Měl syna Josefa, schopného domažlického průmyslníka a podnikatele. Jedním z jeho synů byl Vilém Václav Prášil (narozen 1808). Maxmilián Vojtěch Prášil zemřel na tuberkulózu 24. června 1818 ve věku 39 let v domě čp. 122 na náměstí, kde tehdy byla lékárna. - 245. výr. narození

Regal, Vladimír Norbert - výtvarník

* 02. 03. 1894 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 16. 05. 1954 - Rakovník (okr. Rakovník)

Místa působení: Bechyně (okr. Tábor)

Literatura: Holý, J. P.: Vladimír N. Regala uchvátila keramika. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 14. 04., č. 88, s. 12.

Anotace: Pocházel ze sedmi dětí. Otec byl hostinským v kroužku, matka pocházela ze starého měšťanského a hrnčířského rodu Hájků. Zahájil studium na gymnáziu, ze kterého odešel a pokračoval ve studiu keramické školy v Bechyni. Školu dokončil v roce 1916, několik let pak na ní působil jako externí učitel. Mimo keramiky se zabýval i malířstvím. Věnoval se akvarelu, lavírované kresbě a drobné grafice. - 70. výr. úmrtí

Roubík, František, doc., PhDr., DrSc. - historik

* 31. 07. 1890 - Jindřichův Hradec (okr. Jindřichův Hradec)
+ 05. 05. 1974 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1971-1974. P., SK ČSR 1974., Domažlický zpravodaj, roč. 17, 1990, září., (vor): Historik Chodska. Domažlicko, roč. 4, 1994, 05. 05., č. 18, s. 3., Bělohávek, M.: Zemřel doc. PhDr. F. Roubík. In: Minulostí Západočeského kraje. 11, s. 169. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1974., Burda, J.: Chodský historik. Domažlicko, roč. 5, 1995, 03. 08., č. 31, s. 4., Holát, P.: František Roubík: neúnavný poutník mapou historie. Vyd. 1. Praha: P. Holát, 2007.

Anotace: Archivář, historik, regionalista a vysokoškolský pedagog. Autor publikací Chodské majestáty, Dějiny Chodů u Domažlic, Zápas Chodů za svobodu či nedokončených Dějin Domažlic. Jmenován čestným občanem obcí Klenčí pod Čerchovem a Újezd. - 50. výr. úmrtí

Rudal, Josef - dělník

* 26. 05. 1909 - Meclov (okr. Domažlice)
+ 09. 10. 1938 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Meclov (okr. Domažlice)

Literatura: Hatlmanová, D.: Josef Rudal. Meclovský zpravodaj, 2007, č. 3, s. 2., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Do Meclova se přistěhoval se dvěma bratry. Jeden z nich byl zakládajícím členem české menšinové školy a dokonce se u něj v domě i učilo, než byla česká škola postavená. Dne 8. října 1938 přišlo Josefa Rudala (coby známého odpůrce nacismu) zatknout 5 místních nacistů. Při útěku byl postřelen a po převozu do nemocnice zemřel. Pochován byl na místním hřbitově. - 115. výr. narození

Schätz, Miroslav, doc., Ing., CSc. - chemik

* 31. 05. 1926 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 02. 05. 2004 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1996, s. 41. Plzeň: SVK, 1995., Holý, J. P.: Opožděná připomínka Kdyňana. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 19. 11., č. 269, s. 20., Holý, J. P.: Náš proslavený rodák. Zpravodaj radnice Kdyně, 2002, č. 24, s. 10., Šlajer, R.: Slavný rodák ze Staré Kdyně. Kdyňsko, roč. 14, 2018, č. 1, s. 11, fot., Internetové stránky Městského úřadu Kdyně, odkaz Kdyňské kalendárium osobností.

Anotace: Narodil se ve Staré Kdyni, v domě čp. 77, kde měl jeho otec zámečnictví. Vystudoval Vyšší průmyslovou školu chemickou a České vysoké učení technické v Praze. Působil jako asistent na katedře plastických hmot. Specializoval se na výzkum, výrobu a využití polymerů. Tvůrce modelovacích hmot Modurit, Modelit, Akvadurit a dalších. Kromě pedagogické a vědecké činnosti na Vysoké škole chemicko-technologické napsal přes 70 odborných prací (např. Kaučuk, Moderní materiály ve výtvarné praxi, Gurmánské suroviny nebo Historie výuky chemie), z nichž některé byly vydávány i v zahraničí. Je autorem několika stále používaných skript. Mimo VŠCHT působil i na Vysoké škole umělecko-průmyslové a na AVU, kde přednášel nauku o materiálech. - 20. výř. úmrtí

Smetana, Bedřich - hudební skladatel

* 02. 03. 1824 - Litomyšl (okr. Svitavy)
+ 12. 05. 1884 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Plzeň, Poběžovice (okr. Domažlice), Göteborg (Švédsko), Praha, Litomyšl (okr. Svitavy)

Literatura: (aks): Smetanovské výročí v Poběžovicích. Domažlicko, roč. 6, 1996, 28. 02., č. 9, s. 4., Dvořák, P.: Smetanova nová pamětní deska v Poběžovicích. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 09. 10., č. 237, s. 16., Hana, J.: Smetanův pobyt na Domažlicku. Nové Domažlicko, roč. 15, 1984, 11. 05., č. 20, s. 3., (ju): Smetana v Poběžovicích. Pravda, roč. 62, 1981, 24. 01., č. 20, s. 8., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 29. Plzeň: SVK, 1998., Holý, J. P.: 180 let od narození B. Smetany. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 15. 03., č. 63, s. 12.

Anotace: Český skladatel, spolu s Antonínem Dvořákem zakladatel české národní hudby. V letech 1840-1843 studoval v Plzni na gymnáziu. Bydlel přímo v budově gymnázia (dnešní Studijní a vědecká knihovna). V roce 1844 přijal místo učitele hudby v rodině Leopolda Felixe hraběte z Thunu, která část roku trávila v poběžovickém zámku. Podle údajů Muzea Bedřicha Smetany sem poprvé přijel 18. června 1845 a pravděpodobně s přestávkami se tu zdržoval až do závěru roku a znovu tu pak pobýval do července 1846. Smetana v Poběžovicích napsal především řadu úloh pro svého pražského učitele - fugy, chorály, pochody, kánony a sborové písně. Pro hraběnkou Thunovou složil drobnou klavírní skladbu, její dceru a svou žačku podaroval Allegrem As dur, pro hraběte zkomponoval Šest preludií pro varhany, jež mají v jeho tvorbě poměrně ojedinělé místo. V Poběžovicích mu byla 17. srpna 1996 odhalena pamětní deska. - 140. výř. úmrtí

Svobodník, Ladislav - malíř

* 18. 05. 1904 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 21. 05. 1970 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 512. P., R. Ryšavý 1950., Holý, J. P.: Pozapomenutý chodský malíř L. Svobodník. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 14. 06., č. 138, s. 12.

Anotace: Malíř-autodidakt, samostatně vystavoval v roce 1940 v Domažlicích. Mimo jiné se zúčastnil soutěže "Melantricha" v Praze v roce 1939, kde získal 1. cenu. Autor obrazů Sv. Vavříneček, Buky na Herštýně. Věnoval se především krajinářské tvorbě. Některé akvarely vydal jako pohlednice. Těsně před válkou vydal jeho "Chodský otčenáš" u J. Poura v Plzni spisovatel Bohuslav Kämpel-Staňkovský. Jsou to reprodukce Svobodníkových pastelů. - 120. výr. narození

Škoda, Antonín - ředitel gymnázia

* 07. 01. 1839 - Počátky (okr. Pelhřimov)

+ 25. 05. 1919 - Počátky (okr. Pelhřimov)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Domažlický homérovec. In: Z Chodského hradu, s. 43-47. Domažlice: Muzeum Chodska, 1982., Holý, J. P.: Byl vynikajícím znalcem starověkých jazyků. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 06. 01., č. 4, s. 10., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Antonín Škoda.

Anotace: Pedagog, v letech 1872-1891 ředitel domažlického gymnázia. Překládal z latiny a řečtiny. V době domažlického působení přeložil celou Homérovu Odysseu a Iliadu. Překládal i práce Vergiliovy, Ovidiovy a Senecovy. Většina překladů nejprve vyšla v každoročních gymnaziálních zprávách. Z Domažlic odešel na příbramské gymnázium. Po odchodu do důchodu se vrátil do rodné obce Počátky. - 105. výr. úmrtí

Trauttmansdorff, Maxmilián - hrabě

* 23. 05. 1584 - Štýrský Hradec (Rakousko)
+ 08. 06. 1650 - Vídeň (Rakousko)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Počátek poněmčení města. Zpravodaj města Horšovský Týn, 1992, červen., (jp): Korespondence s Horní Falcí. Deník Nová Pravda, roč. 2, 1992, 18. 08., č. 193, s. 12., (jp): Trauttmansdorff v Řezně. Deník Nová Pravda, roč. 2, 1992, 13. 08., č. 189, s. 12., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 51. Plzeň: SVK, 1998., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 22. Město Horšovský Týn, 2002., Kuneš, V.: Maxmilián z Trauttmansdorffu... Zpravodaj města Horšovský Týn, 2008, č. 10, s. 15, fot., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Maxmilián z Trauttmansdorffu.

Anotace: Rakouský šlechtic luteránského vyznání, císařský diplomat a politik. Byl zakladatelem rodu, který po Bílé Hoře získal v Čechách rozsáhlé pozemkové vlastnictví a natrvalo se zapsal do dějin Horšovského Týna. Zastával významné úřady u císařského dvora ve Vídni. Roku 1622 koupil zkonfiskovaný majetek protestanta Viléma Popela z Lobkovic - město a panství Horšovský Týn (Mířkov, Čechovice) - za 200 000 zlatých, později Kamenici, Chrastavice a Hlohovec. V Horšovském Týně založil kapucínský klášter. V roce 1623 byl povýšen do stavu říšských hrabat, roku 1635 obdržel Řád zlatého rouna. Diplomatickou kariéru pak zakončil účastí na mírových jednáních ve Vestfálsku v postavení rovnajícímu se dnešní funkci ministra zahraničních věcí. - 440. výr. narození

Trauttmansdorff-Lichtenstein, Anna Marie - hraběnka

* 1651
+ 04. 05. 1704

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 23. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: V sedmnácti letech se provdala za hraběte Rudolfa Wilhelma (1646-1689), vnuka hraběte Maxmiliána, prvního Trauttmansdorffa. Porodila pět dětí, z nichž se dospělého věku dožily pouze tři, mezi nimi Johann Josef (1676-1713), pozdější majorátní pán horšovsko-týnské primogenitury. V osmatřiceti ovdověla. Byla silně nábožensky založená a dobu svého vdovství vyplňovala posilováním katolické církve na svých panstvích a budováním církevních staveb. Její zájem se soustředil zejména na poutní kostel sv. Anny na Vršíčku. Na jižní straně kostela nechala zřídit byty pro 8 poddaných (stavba vyhořela v roce 1945), kteří obstarávali ostrahu a běžnou údržbu celého rozsáhlého areálu. Mezi kostelem a usedlostí dala roku 1697 vybudovat kapli Božího hrobu ve zmenšeném provedení, zcela podle vzoru slavného chrámu v Jeruzalémě. - 320. výr. úmrtí

Turba, Franz - spisovatel

* 27. 05. 1879 - Poběžovice (okr. Domažlice)
+ 20. 05. 1953 - Bad Goisern (Rakousko)

Místa působení: Vídeň (Rakousko)

Literatura: Vorlíček, L.: Kartotéka., Internetové stránky Jihočeské vědecké knihovny věnované šumavské německé literatuře, heslo: Franz Turba.

Anotace: Narodil se v Poběžovicích (tehdy Ronšperk), v domě čp. 225. Syn pekařského mistra Aloyse Turby a Theresie, rozené Reithmeyerové. Mezi světovými válkami žil ve Vídni, kde působil jako spisovatel. Několik jeho knih vyšlo krátce po sobě ve 20. letech (například *Die Alpenreise* - 1924), známý se stal také prostřednictvím humoristických povídek a divadelních her. Zemřel v květnu roku 1953 v rakouském městečku Bad Goisern.
- 145. výr. narození

Váchal, Jan - oběť nacismu

* 23. 05. 1909 - Bořice (okr. Domažlice)
+ 04. 01. 1945 - Hannover (Německo)

Místa působení: Újezd (okr. Domažlice)

Literatura: Pamětní kniha obce Újezd 1850-1977 na internetových stránkách projektu *Porta fontium*, s. 82., Internetová databáze Evidencí válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Bydlištěm v obci Újezd na Domažlicku, dům čp. 28. Odsouzen v listopadu roku 1943 za údajný hospodářský delikt - za nepovolené mletí obilí v havlovickém mlýně. Trest nastoupil na začátku roku 1944. Zahynul v Hannoveru vyhladověním dne 4. ledna 1945, kdy se měl již vracet z výkonu trestu. - 115. výr. narození

Váchal, Josef - grafik

* 23. 09. 1884 - Milavče (okr. Domažlice)

+ 10. 05. 1969 - Studeňany (okr. Jičín)

Místa působení: Praha-Vršovice, Studeňany (okr. Jičín)

Literatura: Svobodné slovo, 15. 5. 1969, s. 4., Lidová demokracie, 23. 9. 1969, s. 5., Sešity pro novou literaturu roč. 4, 1969, č. 2, s. 20., Viktora, V.: Portrét v dopise. In: Z Chodského hradu. 1984, s. 20-30., Domažlice: MCH, 1984., Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 634. P., R. Ryšavý 1950., (vis): Kniha milavečského rodáka. Domažlicko, roč. 3, 1993, 14. 01., č. 2, s. 2., Skolka, L.: V kontextu evropské kultury. Deník Nová Pravda, roč. 1, 1991, 05. 08., č. 158, s. 4., Hubičková, L.: Heretik, misantrop, vizionář. Svobodné slovo, roč. 48, 1992, 25. 08., č. 199, s. 5., Olič, J.: Zrušit mýtus marginálního podivína. Respekt, 1992, 21. 09., č. 38, s. 14., Váchal, J.: Prozířetelnost posílá štabajzny. Lidové noviny, roč. 5, 1992, 10. 10., č. 239, příloha s. 5., Váchal, J. - Macková, A. - O nich. Plzeň, Západočeská galerie 1991, 1 složený list., Burda, J.: Velký mistr dřevorytu. Domažlicko, roč. 4, 1994, 12. 05., č. 19, s. 3., (aks): Milavečský mystik a umělec. Domažlicko, roč. 4, 1994, 15. 09., č. 37, s. 3., Karlíková, L.: J. Váchal. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 27. 01., č. 22, s. 11., (ko): Je to parodie nebo výsměch? Domažlický deník, roč. 2, 1995, 28. 07., č. 174, s. 11., (jk): Stoupenec satanismu byl z Milavčí. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 28. 07., č. 174, s. 11., Gardavský, V.: Putování malého elfa podle Josefa Váchala. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 27. 11., č. 278., Horpeniak, V.: Umělec Josef Váchal a Šumava. MF Dnes, roč. 9, 1998, 05. 05., č. 104, s. 6 přílohy., Babor, J.: Váchal byl umělcem evropského formátu. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 03. 04., č. 80, s. 11., Hruška, K.: Váchalova tvorba stále láká. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 24. 04., č. 97, s. 12., Sika, V.: Josef Váchal. Domažlický zpravodaj, roč. 26, 2004, č. 6, s. 17., Paroubková, J.: Tvůrci a sběratelé exlibris na Domažlicku. Domažlický zpravodaj, roč. 28, 2006, č. 5, s. 14., Nikl, I.: Josef Váchal. Domažlický deník, roč. 18, 2009, 05. 09., č. 208, s. 18., Nikl, I.: Krvavý román Josefa Váchala. Domažlický deník, roč. 21, 2013, 11. 02., č. 35, s. 10., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Nikl, I.: K výročí narození Josefa Váchala. Týdeník Domažlicko, roč. 29, 2019, 18. 09., č. 38, s. 8, fot.

Anotace: Narodil se jako nemanželský syn Anně Váchalové. Otcem byl Josef Šimon Aleš, podučitel v Milavčích, který pocházel z mirotického rodu Alšů, stejně tak jako jeho bratranec Mikoláš Aleš (Josef Aleš si nikdy Annu nevzal). Josefa Váchala křtil P. František Lang. Anna odjela do Prahy do služby a nemluvně dala do opatrování bratrovi do Velvar. Po dvou letech si dítě vzala na vychování Alšova rodina, děd a babička žijící v Písku. Po ukončení obecné školy navštěvoval písecké gymnázium, které nedokončil a začal se učit knihařem. Po vyučení roku 1902 pracoval u svého mistra dál jako knihařský dělník. O rok později se rozhodl stát umělcem. Odešel ze zaměstnání a pilně doma kreslil, maloval a psal verše. Od 1. října 1904 navštěvoval školu Al. Kalvody a o rok později i soukromou školu Rudolfa Béma. V roce 1907 absolvoval poslední odborné školení - grafickou školu A. Herverta. V roce 1916 narukoval. Tvorba vzniklá do této doby je považována znalci i milovníky umění za nejoriginálnější a nejkvalitnější (zmiňme akvarelový cyklus Peklo, země, ráj, vytvořený v Bezděkově, výtvarná díla Břízy, Hrady korzárů, olej Sen o mém snu, cykly dřevorytů Bellum, Mystikové a vizionáři, Grotesky, Odchod člověka). V říjnu roku 1918 se vrátil z bojišť 1. světové války. Bylo mu třicet čtyři, s bílými vlasy však připomínal sedmdesátiletého starce. Údajně zešedivěl jedné noci při nepřátelském útoku. Z války se vrátil bez iluzí o lidství a češství a vážnými pochybami náboženskými. Roku 1920 se seznámil s Annou Mackovou, se kterou navázal blízký vztah. Byl současně malířem,

grafikem i bibliofilem. Vydával knihy o málo výtiscích, které zdobí dřevoryty a sám vázal. V letech 1921-1926 vydal 4 soubory ex libris. Celoživotní grafické dílo představuje přes 2000 černých a barevných dřevorytů, 17 grafických listů, přes 100 knih autorem vlastnoručně vázaných, tištěných a opatřených původními dřevoryty. Roku 1924 vydal Přírodopis strašidel a krátce nato Krvavý román. Tato dvě díla zahrnují ve své rozsáhlosti prakticky všechny druhy autorova nadání. Přírodopis strašidel obsahuje 137 černobílých a 69 barevných dřevorytů a 308 stran textu, jako výsledek 3 560 hodin práce. Počet exemplářů byl 17, podobně jako o měsíc později vydaného Krvavého románu. Tato kniha má 304 stran textu, 11 starých a 68 původních dřevorytů a je výsledkem 800 hodin práce. Více jak čtvrtinu textu této knihy tvoří esej o historii a významu "krvavého románu". V postavách románu lze rozeznat karikatury celé řady umělcových přátel, známých i nepřátel. Humorně je zpodobněna i Anna Macková, která jej dokázala vést různými úskalími rezignace a skepse. K vrcholům tvorby 30. let patří i knižní monument - Šumava literární a romantická, na které začal pracovat v červenci 1928. V roce 1940 se Váchal s A. Mackovou přestěhovali do Studeňan u Jičína, které poznal a navštěvoval již od počátku let třicátých a odkud A. Macková pocházela. Období od roku 1940 do r. 1963 bylo vyplněno převážně literární tvorbou, po roce 1963 psal již jen příležitostně. Dne 4. května 1969 zemřela Anna Macková v novopacké nemocnici. Třetí den po jejím pohřbu zemřel i Josef Váchal. Jeho dílo je spjato s expresionismem, symbolismem a secesí počátku 20. století. - 55. výr. úmrtí

Veselý, Jan - učitel

* 11. 05. 1854 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 04. 02. 1911 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Staňkov, Osvračín (vše okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Nezapomínejme na dobré učitele. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 20. 10., č. 245, s. 20., Holý, J. P.: Podobizna z galerie vzácných domažlických učitelů. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 10. 06., č. 136, s. 12.

Anotace: Domažlický rodák, roku 1882 absolvoval učitelský ústav v Praze. V regionu nejprve působil v Osvračíně a Staňkově, teprve v roce 1898 nastoupil na chlapeckou měšťanskou školu v Domažlicích. Zde vyučoval matematiku, kreslení a krasopis, ale také přírodopis nebo německý jazyk. Údajně byl znamenitým kreslířem a s oblibou zpodobňoval zákoutí starých Domažlic. - 170. výr. narození

Veselý, Jaroslav - výtvarník

* 24. 05. 1909 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 21. 06. 1985 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Chodsko, Domažlice, Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: (jph): Domažlický výtvarník. Pravda, roč. 70, 1989, 04. 11., č. 260, příloha s. 8., (vor): Vzpomínka na malíře. Pravda, roč. 66, 1985, 10. 07., č. 160, s. 5., Holý, J. P.: Horšovský Týn zaujal Jaroslava Veselého již v chlapeckých letech. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 07. 07., č. 156, s. 12., Holý, J. P.: Domažlický malíř Horšovskému Týnu. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2000, č. 7, s. 5., Holý, J. P.: Připomínka chodského malíře. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 16. 06., č. 140, s. 12., Holý, J. P.: Domažlický malíř J. Veselý. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2004, červenec, č. 7, s. 9-10.

Anotace: Domažlický výtvarník, zaměstnanec družstva Chodovia. Působil na Chodsku a na Šumavě. Maloval obrazy převážně s chodskou a šumavskou tematikou. V díle se objevují i náměty z okolí Horšovského Týna, kde žila jeho dcera. - 115. výr. narození

Weber, Jan - houslista

* 27. 05. 1824 - Kdyně (okr. Domažlice)

+ 16. 03. 1880 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Gryc, S.: Slavná muzikantská rodina ze Kdyně. Domažlicko, roč. 4, 1994, 01. 12., č. 48, s. 8., Gryc, S.: Muzikantská rodina Weberů ze Kdyně. In: Z Chodského hradu 1988, s. 13-26. Domažlice: MCH, 1988.

Anotace: Bratr Karla Webera, žák Mořice Mildnera na konzervatoři v Praze. Z finančních důvodů musel předčasně opustit studia, stal se primistou Stavovského divadla. V letech 1865-1868 byl koncertním mistrem a ředitelem orchestru Prozatimního divadla. Vystupoval jako houslista, později se soustředil na pedagogickou činnost. Otec houslisty a hudebního skladatele Josefa Miroslava Webera. - 200. výr. narození

Wilhelm, Otto, JUDr. - příslušník čsl. zahraniční armády

* 03. 05. 1904 - Staňkov (okr. Domažlice)
+ 22. 09. 1998 - Velká Británie

Místa působení: Staňkov, Horšovský Týn (vše okr. Domažlice), Liberec, Velká Británie
Literatura: Korecký, V.: O zapomenutém hrdinovi, staňkovském rodákovi O. Wilhelmovi. Domažlický deník, 2014, 04. 10., č. 233, s. 3.

Anotace: Narozen do rodiny židovského obchodníka Morice Wilhelma. Dětství a období dospívání prožil ve Staňkově, v letech 1925 až 1930 studoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Advokátní činnost zahájil roku 1931 v Liberci. Po obsazení tzv. Sudet opustil Československo a přes Francii se dostal do Velké Británie, kde obratem vstoupil do čsl. zahraniční armády. Manželka a syn za ním přicestovali na falešný pas. Prošel boji ve Francii, po její kapitulaci byl evakuován zpět do Velké Británie. Zde je po reorganizaci armádních složek začleněn do obrněné brigády, se kterou se po spojenecké invazi do Francie v roce 1944 účastnil bojů u přístavu Dunkerque. Po ukončení 2. světové války, během které zahynula v koncentračních táborech většina jeho příbuzných včetně bratra Arnošta, se vrátil do Staňkova. Roku 1946 se stal advokátem v Horšovském Týně. Brzy po komunistickém uchopení moci v roce 1948 byl však nucen emigrovat znovu. Vycestování mu bylo umožněno jen na základě zřeknutí se majetku ve prospěch státu. Usadil se i s rodinou ve Velké Británii, kde se dožil pádu komunismu v Československu v roce 1989 a částečné rehabilitace.
- 120. výr. narození

Založení Sboru dobrovolných hasičů v Kolovči (Koloveč, 12. 05. 1884)

- 12. 05. 1884 - Koloveč (okr. Domažlice)

Literatura: Odvodyová, P.: Koloveč: Hasiči slavili 120 let. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 21. 06., č. 144, s. 10, fot.

Anotace: Přípravná schůze pro založení kolovečského hasičského sboru se konala dne 10. února roku 1884 v hostinci U Šnajdrů, tedy v období, kdy ve velkém počtu vznikaly hasičské sbory i v dalších českých obcích. Ustavující schůze pak proběhla o tři měsíce později dne 12. května roku 1884. Prvním předsedou byl zvolen Alois Černý, prvním velitelem se stal Antonín Šnajdr. - 140. výr. události

Založení spolku Orel v Domažlicích (Domažlice, 04. 05. 1924)

- 04. 05. 1924 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Maňasová, M.: Jednota Orel Domažlice si připomene významné výročí. Domažlický deník, roč. 23, 2014, 19. 06., č. 142, s. 2, fot.

Anotace: Tělovýchovná jednota Orel byla v Domažlicích založena 4. května 1924. Prvním starostou byl zvolen Mikuláš Pinter, jednatelem pak P. Otto Rájek. O rok později valná hromada ustanovila starostou Antonína Štrece. Původně spolek sídlil v klášteře, v pozdějších letech se činnost přesunula. Aktivity spolku byly dvakrát přerušeny: nejprve roku 1942 nacisty, posléze v roce 1948 komunisty. Po sametové revoluci organizace činnost obnovila, v současné době pořádá mj. turistické pochody, sportovní cvičení, besídky a různé akce pro děti. - *100. výr. události*

Zasazení Lípy Svobody na Hrádku (Hrádek, 11. 05. 1919)

- 11. 05. 1919 - Hrádek (okr. Domažlice)

Literatura: Paroubková, J.: Lípu Svobody najdete před klášteřem. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 11. 04., č. 86, s. 16.

Anotace: První jaro v samostatném Československu bylo mj. také obdobím, kdy lidé hromadně vysazovali tzv. Lípy Svobody. Dělo se tomu ve městech, na vsích, ale také na památných místech v krajině. Takto byla vysazena Lípa Svobody u pomníku Jana Sladkého Koziny na Hrádku, přičemž slavnostní sázení uspořádalo okresní sdružení Republikánské strany československého venkova v Domažlicích. Událost se uskutečnila s hudebním doprovodem a za hojné účasti krojovaného lidu. - *105. výr. události*

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc květen 2024

Sestavil: Petr Vecka

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové, 2024. Nestránkováno, 6 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice